

dědictvím, a to v § 68, který stanoví, že přechod pojištěných věcí nemovitých dědictvím nedotýká se vůbec pojišťovacího poměru, pokud pak jde o pojištění movitých věcí, lze učiniti platné odchylné ujednání. Další ustanovení o zcizení pojištěné věci obsahuje § 94, pokud jde o pojištění krupobitní, při čemž na rozdíl od ustanovení § 65 platí zásada, že pojišťovatel může nabyvateli vypovědět pojišťovací poměr toliko pro konec pojišťovacího období, v němž o zcizení zvěděl. Dále poukázáno na obsah § 108 pojednávajícího pro odbor pojištění dobytčího o zcizení pojištěného zvířete, na obsah § 114 pro odbor pojištění dopravního, pokud jde o zcizení dopravaného zboží a lodí, na § 123 odst. 3 pro odbor pojištění odpovědnostního a § 156 pro odbor pojištění úrazového, které pojednávají o účincích zcizení podniku pojištěného proti dvěma posléze uvedeným risikům. Konečně vyloženy zásady práva na Slovensku platného pro zcizení pojištěné věci (§ 484 zák. čl. XXXVII. z r. 1875), podle něhož nastává obdobně jako podle práva u nás platného přechod pojišťovací smlouvy na nabyvatele, při čemž ovšem podle práva na Slovensku platného se nečiní rozdíl mezi věcí nemovitou a movitou.

V závěru přednášky byla zdůrazněna nutnost nejen unifikace, ale i reformy pojišťovacího práva, ježto i zákon o smlouvě pojišťovací ze dne 23. prosince 1917, čís. 501 ř. z. vyžaduje vzhledem k nabytým s ním zkušenostem, různých změn.

Předsedající starosta prof. Dr. Hermann-Otavský poděkoval na to přednášejícímu za tuto zdařilou přednášku, jež vhodně zapadá do prací o právu pojišťovacím, podaných na III. sjezdu čsl. právníků v Bratislavě.

Dr. Vladimír Kubeš, t. č. II. jednatel.

D E N Í K.

Významná změna v organizaci soudní nastala zákonem z 27. března t. r. č. 57 Sb. z. a n. o použití úředníků vyšší pomocné soudní služby u soudů a poručenských (sirotčích) úřadů. Těmto úředníkům může býti vládním nařízením v celém státním území nebo v některých jeho obvodech u okresních soudů a u poručenských (sirotčích) úřadů první stolice zcela nebo z části svěřeno vyřizování těchto věcí: 1. vydávání platebních rozkazů v řízení upomínacím, 2.

potvrzování právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí, 3. vyřizování věcí pozůstalostních, 4. vyřizování věcí poručenských (opatrovnických), 5. vyřizování exekucí na věci movité a na pohledávky k dobytí peněžitých pohledávek, 6. vymáhání peněžitých trestů jakéhokoliv druhu a nákladů trestního řízení, 7. vyřizování věcí knih pozemkových, 8. vyřizování věcí správních. Soudci jsou vyhrazena některá významnější opatření zákonem samým, kromě toho může si však vyhraditi vyřizování určitých věcí vůbec nebo případ od případu. Vždy přísluší soudci rozhodovati o sporných otázkách právních. Rozhodnutí vydanému ve věci vyřízené úředníkem vyšší pomocné soudní služby lze odporovati stejným opravným prostředkem jako rozhodnutí soudce. Opravný prostředek má však býti předložen nejprve soudci, který o něm sám rozhodne, má-li za to, že jest mu vyhověti, jinak předloží opravný prostředek druhé stolici, aby o něm rozhodla. Rozhodnutí soudce okresního soudu, kterým vyhověl opravnému prostředku proti rozhodnutí vydanému úředníkem vyšší pomocné soudní služby, považuje se za rozhodnutí první stolice a lze mu odporovati podle obecných ustanovení. O vyloučení a o odmítnutí úředníků vyšší pomocné soudní služby platí obdobně ustanovení o vyloučení a o odmítnutí soudců. Úředníci vyšší pomocné soudní služby podléhají syndikátnímu ručení.

Není pochyby, že nová ustanovení mohla by přinést soudcům podstatnou úlevu, budou-li úředníky vyšší pomocné soudní služby ustanovovány jen osoby způsobilé. Dosud setkáváme se naproti tomu u mnohých soudů se zjevem, že soudce musí sám pečlivě kontrolovati práce soudní kanceláře, které tato má podle platných předpisů samostatně vykonávati, přeje-li si, aby byly konány řádně, ba že soudce je nucen přezkoumávati i vyhotovení soudních opatření určených pro strany co do shody s originálem, pravopisné správnosti a pod., jinak hrozí nebezpečí, že razítkem soudce budou opatřovány písemnosti, které svou formou jsou způsobilé ohroziti v občanstvu vážnost soudnictví (viz Právník 1931, str. 66 násl.).

Pátý sjezd něm. právníků v Československu koná se ve dnech 22. až 25. května v Chebu a ve Frant. Lázních. Jednati se bude ve 3 sekcích s tématy: I. Reforma zákona o společnostech s r. obm. (prof. Dr. Grossmann z Prahy) a zákona o známkách (adv. Dr. Max Abel z Vídně). II. Jaká opatření nutno učiniti, aby se zajistila jednotná judikatura nejvyšších soudů? (prof. Dr. G. Petschek z Vídně) a jakým požadavkům musejí vyhověti trestní zákony, aby splnily svoji garantující funkci jak vůči celku, tak i vůči jednotlivcům? (prof. Dr. Edgar Foltin z Prahy). III. Právní postavení ženy (prof. Dr. Weiss a prof. Dr. Rauchberg z Prahy) a odůvodňuje-li v různých ústavách vyslovená zásada rovnosti všech před zákonem prosaditelná subjektivní práva? (prof. Dr. Jos. Redlich v Cambridge, USA.).

Chyby ve vydání občanského zákoníka ve sbírce Kompas. Pan Dr. Jar. Homolka upozornil redakci na některé další nedostatky